

Rome, 25 december 2016

Beminde Medebroeders,
Beste Aangesloten Leden,
Beste Medewerkers en Vrijwilligers,

Het jaar dat we weldra zullen afsluiten was toch wel een bijzonder jaar voor de congregatie van de Broeders van Liefde. Het heilig jaar van de barmhartigheid, dat in de Kerk werd gevierd, was immers een buitengewone gelegenheid om als congregatie, vanuit de eigenheid van ons charisma, te reflecteren over de plaats van de barmhartigheid in ons leven en ons werk en vooral om na te gaan of deze barmhartigheid in zijn beide dimensies, nl. als medelijden en vergeving, op een pertinente wijze ons handelen kleur geeft. Alhoewel het jaar van de barmhartigheid nu is afgesloten, blijven we als Broeders van Liefde opgeroepen om barmhartigheid te laten doorklinken in ons dagelijks leven. En dit zal zich uiten in de wijze dat we met onze zieken en leerlingen omgaan, hoe we ons laten raken door de onmenselijke levenssituatie van hen die het uiterst moeilijk hebben om te overleven in deze maatschappij, hoe we als leef- en werkgemeenschap aan de vergeving een ereplaats geven in ons omgaan met elkaar. Wanneer barmhartigheid een ander woord is voor liefde, dan mogen we ons als gemeenschap ook “Broeders van barmhartigheid” noemen, of althans de barmhartigheid een blijvende ereplaats geven in ons leven.

Ieder jaar roept de kersttijd ons op om dat wonder gebeuren van de menswording te gedenken. “God die mens werd, opdat de mens God zou worden”, om het met een kerkleraar te herhalen. Inderdaad, de menswording, de incarnatie, is een belangrijk scharniermoment in onze geschiedenis als mens. Door de menswording van God werd onze menselijke natuur vergoddelijkt, als het ware opgewaardeerd. De mens is zo belangrijk voor God, dat Hij zich verwaardigde om zelf in deze menselijke natuur neer te dalen, en daarmee de menselijke natuur op te tillen. Neerdalen en optillen mogen ook onze bewegingen worden naar de medemens toe. Dat is de incarnatie verderzetten. Als Broeders van Liefde en allen die met ons meewerken, worden we opgeroepen om een bijzondere gevoeligheid aan de dag te leggen voor hen die in hun menswaardigheid getroffen zijn. Wij moeten als het ware neerdalen om deze mensen in de ogen te zien, om hen dan op te tillen om hen in hun menswaardigheid te herstellen. Met grote dankbaarheid denk ik hier terug aan zovele momenten dat ik tijdens het voorbije jaar getuige mocht zijn van deze incarnatie: hoe mensen door onze heel concrete inzet in hun menswaardigheid gerespecteerd en hersteld worden. Dank u, broeders, aangesloten leden, medewerkers, vrijwilligers, voor deze medewerking aan en het herstel van de menswaardigheid van zovelen die het moeilijk hebben om te overleven in de huidige maatschappij. Dit gebeurt in de klas wanneer we een bijzondere aandacht hebben voor de leerling die het moeilijk heeft om te volgen, of op de afdeling wanneer we tijd maken om een zieke op zijn verhaal te laten komen. Dit gebeurt ook wanneer we als verantwoordelijke in onze tijdsbesteding en onze besluitvorming de concrete mens voor ogen houden en er ons voor hoeden om de slaaf te worden van de bureaucratie of de verzakelijking. Dit gebeurt eveneens wanneer we tijdens een wandeling de ogen en oren niet sluiten voor diegene die een vragende hand naar ons uitsteekt. En dit mag ook gebeuren wanneer we ons als gemeenschap de vraag stellen wat we nog extra kunnen doen voor de armen uit onze onmiddellijke

buurt. Laten we maar ten volle “Hospitaalbroeder van de Heilige Vincentius” zijn, de naam waardig die we ontvingen van onze geliefde Stichter Petrus Jozef Triest.

Onze oorspronkelijke naam mag tijdens het volgend jaar eens extra onder de aandacht worden gebracht, want het is in 2017 juist 400 jaar geleden dat de heilige Vincentius a Paulo het charisma van de caritas op een heel concrete wijze gestalte gaf. Zijn zorg voor de spiritueel en materieel armen werd voortaan de grondtoon van zijn leven. Het is een oproep aan ons allen om deze beide aspecten van de armoede in onze huidige wereld onder ogen te zien: spirituele en materiële armoede. Ook voor onze Stichter, die heel betekenisvol de Belgische Vincentius a Paulo werd genoemd, werden deze twee verschijningsvormen van de armoede nooit van elkaar gescheiden. “Zorgen voor het geestelijk en lichamelijk welzijn van deze kinderen en zieken, voor het welzijn van hun ziel en hun lichaam”, was een gekende uitdrukking van onze Stichter. Dit verdraagt geen zware theoretische of theologisch overweging, maar een fundamentele houding en een concrete actie. Dat kadert in ons absoluut respect voor de beschermwaardigheid van alle leven dat vandaag soms op de helling wordt gezet en onze bereidheid om geen moeite te sparen om de medemens die op onze weg passeert in zijn lichamelijke en geestelijke nood nabij te zijn. “Nooit verloochen je hen”, klinkt het in onze leefregel, en dat mag onze concrete invulling zijn van de vinctiaanse spiritualiteit waarin we als congregatie delen. In onze zorg voor de medemens kunnen we nooit ver genoeg gaan. Opnieuw mogen we hier een woord van onze Stichter herhalen: “Liefde geeft krachten die de natuur ons niet kan geven”. Het is het “davantage” van Vincentius, het steeds meer, als het gaat over de inzet voor de medemens in nood.

Beminde Medebroeders, beste Aangesloten leden, Medewerkers en Vrijwilligers, het is mijn oprechte wens dat barmhartigheid die de grondtoon was van het jaar dat op zijn einde is, de grondtoon mag blijven in ons leven en werken van iedere dag. Het is tevens mijn wens dat de zorg voor het respect en het herstel van de menswaardigheid een belangrijk aandachtspunt mag blijven in onze concrete inzet voor medemens. En het is mijn hoop dat we door die onbegrensde aandacht voor het geestelijke en lichamelijke welzijn van de medemens een kleine bijdrage mogen leveren aan een betere wereld die we niet als een utopie van ons mogen wegduwen. Het is vooral met een dankbaar hart dat ik U allen mijn beste wensen overmaak voor een Zalige Kersttijd en een gezegend nieuw jaar, dankbaar voor alles wat u in de congregatie als grote familie van de caritas betekent. En het is mijn hoop dat u er ook veel steun, vreugde en aanmoediging moogt vinden.

Broederlijk genegen in de Heer,

A handwritten signature in black ink, reading "Br. René Stockman". The signature is written in a cursive style with a long, sweeping underline.

Br. René Stockman
Generale overste
Broeders van Liefde